

ת ז מ ו ר ת ב ש פ י ה

ומשה. . .
הוא לא ישקוט ולא ינוח
תיזמור, עיבוד, שרביט ניצוח
מן המסד עד הטפחות,
משה, הרבה, הרבה, ברכות.

ורמי כאן ממשיך מסורת,
מוביל קדימה התזמורת,
כך, פשוט, ביד קלה,
מוביל, מביא לה תהילה.
גם לך הרבה ברכה,
לך ולנו הצלחה !!!

לא פנו ימין ושמאל
והנה מוכן הכל.
מפה לפה נמסר השדר,
ילדים מילאו החדר
והחלו אז שעות
לתרגל האצבעות.
נאנחה אז בוטרינה,
נאנחה המנדולינה,
אך נאמר, נאמר ביושר,
אנחה היא זאת של אושר,
גם מנדולה נאנחה
וחיוך לבס שלחה,
הי, אתה, שמן, שמן,
נו ! תתחיל גם לנגן.
נימלא ארון בצהלה,
עוד תקום גם מקהלה.
מה אוסיפה, מה אומר,
כך החל, החל דבר,
בידיהם של בני תשחורת,
קמה וצמחה תזמורת.
והחלו להופיע והחלו לנגן,
בך, ויואלדי, בטהובן,
ושמעו, שמעו אזניים
גם ב"קול ירושלים",
כל הארץ איך שקטה
לצלילי כלי הפריטה . . .
והמשיכו הם ביחד,
והמשיכו הם בנחת,
מנדולינה, בס, גיטר,
זו תזמורת כלי מיתר.

אם גם ספורנו תם,
מעשנו לא נישלם,
התזמורת עוד תופיע,
לתזמורת עוד נריע,
זו תזמורת של ממש,
התזמורת של "כימ"ש .

היה היה בין עצי אורן,
כפר קטן, קצהו גורן,
(כל סיפור, מעשיה,
מתחילים "היה היה"),
כפר קטן ושמו - כימ"ש
אין השם מהחומש
ולמי שלא יודע:
"כפר ילדים מאיר שפיה",
ובכפר לו, במרכז
עמד בית מלא רז,
בין מזכירות ובין חולים,
חדר, חדר של צלילים,
ועמדו להם בחדר
ערוכים לפי הסדר,
כלי פריטה, שורות, שורות,
מונחים דורי, דורות,
מצבם נראה קשה
כך באפס מעשה.
קמו אז מנדולה, בס,
- אי אפשר, זה כבר נמאס,
להיות נשכח, עזוב,
לנו כאן מאד עצוב.
ויצאה קריאה עם ליל:
"נחפש לנו גואל",
שיהיה אחד בטוח,
עם כזה שרביט ניצוח,
שיפסיק את הבצורת
ויקים לנו תזמורת !"
לא עברו עוד יום, יומיים
ונפל לו משמיים,
בא, צנח, אחד בלונדיני,
יד קלה של טוסקניני
ולקח בס וגיטר
והחליף לכל מיתר
והבריק הוא, וצחצח,
ואסף הוא, ושוחח,